

Pierwszym królem Polski był Bolesław Chrobry. Inny król, Kazimierz Wielki, przyczynił się do znacznego rozwoju Królestwa Polskiego, dlatego mówimy, że „zastał Polskę drewnianą, a zostawił murowaną”. Władysław Jagiełło odniósł wielkie zwycięstwo pod Grunwaldem, a Stanisław August Poniatowski przyczynił się do uchwalenia Konstytucji 3 Maja.

Wśród władców rządzących naszym krajem byli mądrzy i dobrzy królowie, którzy dbali o swoich poddanych, zapewniali im bezpieczeństwo oraz troszczyli się o rozwój państwa. Niestety, byli i tacy, którzy wszczynali wojny, oddawali kraj w ręce wrogów, nie zapewniali poddanym bezpieczeństwa, a ich rządów nie można było nazwać sprawiedliwymi.

Państwo, w którym żyją wszyscy ludzie, możemy nazwać królestwem ziemskim. Różni się ono znacznie od tego, które proponuje Chrystus. Może być w nim wiele dobra, ale może się w nie również wkraść zło i nieprawość. Nie jest to królestwo doskonałe i nie trwa wiecznie.

Wszedł Piłat do pretorium, a przywoławszy Jezusa, rzekł do Niego: „Czy ty jesteś Królem żydowskim?” Jezus odpowiedział: „Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?” Piłat odparł: Czy ja jestem Żydem? Naród twój i arcykapłani wydali mi ciebie. Co uczyniłeś?” Odpowiedział Jezus: „Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd”. Piłat zatem powiedział do Niego: „A więc jesteś królem?” Odpowiedział Jezus: „Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie”.

(J 18,33-37a)

Na pytanie Piłata: „Czy ty jesteś Królem?” Jezus potwierdza: „Tak, jestem królem”, ale zaznacza, że Jego królestwo różni się od królestwa ziemskiego. Jezus przyszedł dać świadectwo prawdzie, że królestwo Boże buduje się poświęceniem, służbą, a nawet oddaniem życia z miłości do ludzi.

Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu.

(Mk 10,45)

Królestwo Jezusa rozpoczyna się już tu na ziemi, ale prowadzi do nieba. Podczas liturgii Mszy Świętej w uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata kapłan modli się:

„Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże.

Ty namaściłeś olejem wesela Jednorodzonego Syna Twojego, naszego Pana Jezusa Chrystusa, na wieki-istego Kapłana i Króla Wszechświata, aby dopełnił tajemnicy odkupienia rodzaju ludzkiego, ofiarując siebie samego na ołtarzu krzyża, jako niepokalaną ofiarę pojednania: i aby poddawszy swej władzy wszystkie stworzenia, przekazał nieskończonemu majestatowi Twojemu wieczne i powszechne Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju”.

(Prefacja o Chrystusie, Królu Wszechświata)

Królestwo Jezusa budowane jest na prawdzie, sprawiedliwości, miłości i pokoju. Życie tymi wartościami każdego dnia prowadzi nas do świętości, do wiecznego królestwa w niebie. Jezus nieustannie wzywa nas do przemiany serc, bo chce, byśmy przebywali z Nim w Jego królestwie. Od nas zależy, czy uczynimy Jezusa Królem naszych serc i rodzin.

Módl się

O Jezu najśladzszy, Odkupicielu rodzaju ludzkiego, wejrzyj na nas, korzących się u stóp ołtarza Twego. Twoją jesteśmy własnością i do Ciebie należeć chcemy.

Oto dzisiaj każdy z nas oddaje się dobrowolnie Najświętszemu Sercu Twemu, aby jeszcze ściślej zjednoczyć się z Tobą. Wielu nie zna Ciebie wcale, wielu odwróciło się od Ciebie, wzgardziwszy przykazaniami Twymi. Zlituj się nad jednymi i drugimi, o Jezu najłaskawszy, i pociągnij wszystkich do Świętego Serca swego. Królem bądź nam, o Panie, nie tylko wiernym, którzy nigdy nie odstąpili od Ciebie, ale i synom marnotrawnym, którzy Cię opuścili. Spraw, aby do domu rodzicielskiego wrócili czym prędzej i nie zginęli z nędzy i głodu.

Krółuj tym, których albo błędne mniemania uwiodły, albo niezgoda oddziela. Przywiedź ich do przystani prawdy i jedności wiary, aby rychło nastąpiła jedna owczarnia i jeden Pasterz. Zachowaj Kościół Twój, o Panie, i użycz mu bezpiecznej wolności. Użycz wszystkim narodom spokoju i ładu. Spraw, aby ze wszystkiej ziemi od końca do końca jeden brzmiał głos: Chwała bądź Bożemu Sercu, przez które stało się nam zbawienie. Jemu cześć i chwała na wieki. Amen.

Odkryć tajemnice

Królestwo niebieskie zaczyna się na ziemi, a swoją pełnię osiągnie w niebie.

Zaśpiewaj

Ref.: Chrystus Wodzem, Chrystus Królem,
Chrystus, Chrystus Władcą nam!

1. Królu wieczności i czasu, stwórco niebiosów i ziemi,
Panie gwiazdzistych przestworzy, bądź pochwalony na wieki!
2. Królu ludzkiego istnienia, źródło mądrości i ładu,
Pełen dobroci dla małych, bądź pochwalony na wieki!
3. Królu nadziei człowieczej, Tobie i Ojcu Twojemu
Z Duchem światłości i prawdy chwała niech będzie na wieki.
Amen.

Zastanów się

- Na jakich wartościach zbudowane jest królestwo Boże?
- Czym różni się królestwo ziemskie od królestwa niebieskiego?
- Czy chcesz, aby Jezus królował w tobie i twojej rodzinie?
- Jak możesz powierzyć swoje życie Chrystusowi Królowi?

Zapamiętaj

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego. Wprowadził ją do liturgii papież Pius XI w 1925 r. Nakazał wtedy, aby we wszystkich kościołach tego dnia po głównym nabożeństwie przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówić litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusa.

(oprac. na podst.: Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata)

Czy wiesz, że...

Królestwo Jezusa budujemy już tu na ziemi poprzez gesty miłości, pomoc drugiej osobie, służbę, życzliwość...

Zadanie

1. Napisz modlitwę, w której uwielbisz Chrystusa Króla.
2. Ułóż hasło reklamowe do jednej z wartości, na których zbudowane jest królestwo Boże.
3. W wieczornej modlitwie poproś Jezusa o pomoc w budowaniu Jego Królestwa w swoim sercu i otoczeniu.